

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
KIADVÁNYA

X. ÉVF. 4. SZÁM

2007.
BÚCSÚ

Te a békédre teremtettél...

Vártam rád egész nap, s lassan mégis elvéreztem a féktelen tevékenység lázában. Várok a Te hallgatásodra és a Te békédre, mely lecsendesítene és megtisztítana, Istenem.

Nem akarom tovább kínozni magamat azokkal a gondolatokkal, amelyek úgy vesznek körül, akár a tüskék: nem ezt a vezeklést kívánod tőlem.

Lelkemet a Te csöndedre és békédre alkottad, de én szétszaggatom nyugtalan kapkodásommal és követelőző kívánságaimmal. Vágyaim naponta keresztre feszítik a lelkemet, nincs otthonom saját magamban. Pedig Te a békédre teremtettél, és nem vetsz meg

azért, hogy a Te szentséges és mélységes hallgatásod után vágyakozom, ó Istenem.

Vedd életemet végre a kezvedbe, és tedd veled azt, ami neked tetszik. Ezentúl nem utasítom el magamtól sem az örömeiket, sem a nehézségeket, amiket beleszótél életembe. Elég, ha azt tudom, hogy minden dicsőségedre szolgál. Minden terved jó. Mert minden szeretet...

Csak önmagamtól szabadíts meg! Add, hogy hallgatagon, csöndesen belemenyogdjak szent akaratodba. Akkor majd fölgyullad szívemben Örömd fénye. Lángja a Te

dicsőségedre lobogjon. Csak azért éljek. Amen, amen.

Th. Merton

Túrmezei Erzsébet:

Imádság a korszellem ellen

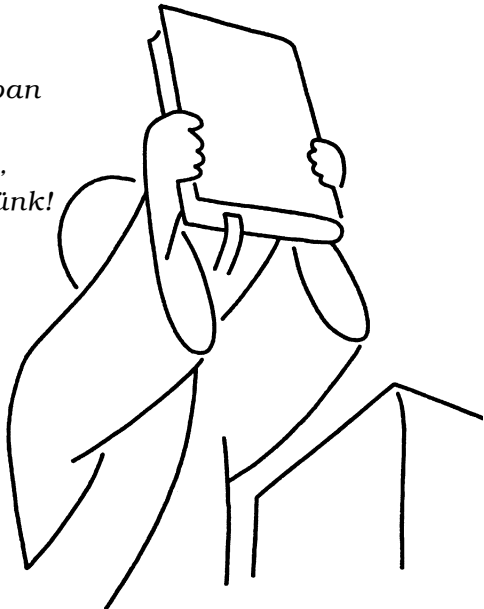
Lindolfo Weingärtner után németből

*Uram, ebben az okos korban
ne engedd elbutulni néped,
hogy az üres emberi szó
el ne némítsa szent igédet!*

*És ebben a jóllakott korban
ne engedd meg, hogy éhenhaljunk.
Táplálj mennyei eledellel,
hogy pusztulásba ne zuhanjunk.*

*És ebben a jéghideg korban
adj nekünk lángoló szívet,
hogy szereteted melegét árassza,
aki e földön a tied.*

*S Urunk, ebben a fáradt korban
adj új tettekre erőt nekünk,
és légy a mi erőnk Te magad,
ha lankadunk, ha elcsüggedünk!*

„Boldogok az irgalmasok...”

(Mt 5,7)

Nem fogy ki a mi Urunk az irgalmaság ajánlásából és dicséretéből az evangéliumokban. Viszont az irgalmasság feltűnésekor mintha indulatba jönne, hangja keményvé, szinte fenyegetővé válik. Mikor imádkozni tanít bennünket és elmondja a gazdag tartalmú hét kérést, egyikhez sem fűz hozzá semmit, csak a bűnbocsánat kéréséhez. „Ha megbocsátjátok az embereknek, hogy vétettek, mennyei Atyátok nektek is megbocsát. De ha nem bocsátok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg bűneiteket.” (Mt 6, 14-15). A reménytelenül eladósodott szolgának kérésére hajlandó elengedni a tízezer talentumnyi adósságát. De rögtön visszavon mindent, mert ugyanez a szolga nem mutatott irgalmasságot csekély száz dénárral tartozó szolgatársával szemben. „Az úr – mondja Jézus – haragjában átadta őt a poroszlóknak, amíg meg nem fizeti minden adósságát. Így tesz mennyei Atyám is veletek, ha mindegyiktek szívből meg nem bocsát felebarátjának.” (Mt 18, 34-35)

Szent János azt írja: „Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög műveit lerontsa.” (1 Jn 3, 8) Jézus pedig azt mondja a zsidóknak: „A ti atyátok az ördög, és atyátok kívánságát akarjátok követni. Gyilkos az kezdet óta.” (Jn 8, 44) És nyíltan kifejezve olvassuk: „Aki nem szeret, a halálban marad. Mindaz, aki gyűlöli testvérét, az gyilkos.” (1 Jn 3, 14)

Az irgalomban mutatkozik meg, hogy

valamiképpen szeretnénk Istenhez hasonlítani, aki maga a szeretet. (Mindaz, aki szeret, Istentől született, és ismeri Istent.” (Jn 4, 7)

Az ördög nem hisz az irgalmazó szeretetben, fölöslegesnek és hatástalannak tartja. Szent Péternél „ordító oroszlán”-ként jelenik meg, Jézus viszont azért jött, hogy – úgy mondjuk – az Isten bizalmát a mindent megbocsátó szeretetben hirdesse. Az irgalmatlanság és kegyetlenség sokszor célra vezetőbbnek tűnik előttünk és gyorsabb eredmények várhatók emberileg a kemény kéz politikájától embertársi szintem is. Ezért üti fel a fejét sok helyen a diktatúra. De ezek csak látszat eredményeket hoznak létre, és embertelenségeket szülnek.

Az igaz, hogy Jézus belehalt az irgalmazásba. De halála megváltó halál lett. Minden irgalmas cselekedetünk nekünk is részvétel az Isten „gyengeségében”, amint Szent Pálnál olvassuk (1 Kor 1, 25), de tudnunk kell, hogy „Isten gyöngesége erősebb az embereknél”.

Ezért jutalma az irgalmazónak az, hogy „neki is irgalmaznak”. Az isteni élet épül lassan lélekben az irgalmasság és megbocsátás következtében, és az Isten arca rajzolódik ki belső világunkban. És ez az isteni arc sugárzik a kegyetlenség és lelketlenség éjszakájában, mint ahogy az isteni Igéről mondja Szent János: „A világosság a sötétségben világít”, noha „a sötétség nem fogja föl.” (Jn 1, 5)

Belon Gellért

A szükséges reform

A reform nem más, mint az átalakítás művészete. A reform nem borítja föl fenekesül a társadalmat, az Egyházat, a közösséget, nem hajítja ki az ablakon a meglévő értékeket, megérzi, hogy változtatni kell a meglévő helyzeten, meg kell fiatalítani valamit, amit megkoptatott az idő.

A reformban megújulási kedv van, újra törekvő bátorság, a reform az élet, a növekvő élet feltétele. A világ sorsát mindig reformra bátor emberek vitték előre.

Gondoljunk csak a reformkorra! A magyar értelmiség, a liberális nemesség legjelesebb rétege megérzi, hogy ki kell lépni abból a tespedtségből, amelyen az ország szenved, mozdulni kell a tétlenség béklyójából, addig, amíg meg nem benuul a haza.

De a reform sokkal több, mint politikai vagy társadalmi mozgató erő. A reform a keresztény életnek is feltétele. Aki igazán keresztény, az szerelmes az újba, tehát reformpárti. A haladásnak mozgás a feltétele. A mozgás pedig – ahogy P. Claudel-től tanultam – olyan művészet, amely a járó embert utánozza. Ha jár az ember, akkor egyik lába a földön van, a másik a levegőben. Ha mindkét lába a földön maradna – azaz a múltban gyökerezne –, akkor nem jutna előre. Ha viszont elfeledve az örökséget, mindkét lábával a levegőben lódnulna, hasra esne.

Kell az örökség: a múlt megbecsülése, és kell a jövőre nyitott élet, az újdonságtól nem aggodó magatartás.

Kell a hagyomány tisztelete és kell a reform. Csak ketten együtt tehetik tisztába az életünket... Hányszor szenvedünk attól, hogy képtelenek vagyunk kilépni unalmas, megszokott, paragrafusokhoz kötött köznapi életünkből. És hányszor kínlódunk amiatt, hogy friss, vadonatúj, szabályokat mellőző, színes életünket fej-

togatja a halál.

Nekem a reform azért szimpatikus, mert sem a múltat, sem a jövőt nem akarja meggyilkolni. A reform embere: élet-párti ember. Nem az a programja, hogy „pusztuljon a múlt”, és nem azzal hengeg, hogy ő találta fel az egyetlen üdvözítő megoldást a jövő megmentésére.

A reform: okos ember! Bölcs és érett férfi. Bölcs és érett nő. A reform a szívünkben kezdődik.

A belső reform

Akkor indul útjára, amikor felfedezzük önmagunk elégtelenségét. Amikor rábredünk arra, hogy az a nagyképű sürgés-forogás, amit az életünknek gondolunk, nem más, mint egy laktanya ablaka, ahonnan bámuljuk a járókelőket, anélkül, hogy tenénk valamit.

A reform első mozdulata a tétlenségből való felemelkedés. Mi nagyon hozzászoktunk a tétlenséghez, személyes és társadalmi méretekben egyaránt megszoktuk, hogy mindig azt csináljuk, amit mások mondanak, engedelmes jó fiúk és lányok lettünk. A reform; önállóságunk, s ezzel együtt felelőségünk fölfedezése. Akit kiskorúnak tartanak, attól nyilván kevesebbet várnak, de az ember nem maradhat élete végéig szellemi gyerekszobában!

„Amikor még gyermek voltam – írja Pál apostol -, úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy gondolkodtam, mint a gyermek. De mikor férfivá nőttem, elhagytam a gyermek szokásait.” (1Kor 13, 11).

A belső reform; gondolkodásunk, megítélésünk felnőtté válásának a folyamata.

Mindig szomorú vagyok, ha nagyhangú fecsegők szájából hallom, amint ömlik a semmi. Akinek egy önálló gondolata sincs, miért áll mikrofon elé – kiáltanám kétségbeesve –, de nem kiáltok. A refor-

mot nem kiabálással kezdem.

Nekünk először belülről kell „felnő-nünk” felebarátain. Csak a gondolkodás bátorságának elsajátítása után lehet erőnk a szavak bátorságához.

A Magyar Sajtó 1988. októberi számában láttam egy karikatúrát. A rajzon szemüveges férfi áll egy szónoki emelvényen, jegyzetlapokat tart a kezében, s rendkívül öntudatosan „mondja a magáét”, „ömlik a szájából a szó, de fejét hátulról egy hatalmas kéz nyomja. A kép címe: „Spray”... Amíg úgy „működik” egy ember, mint a dezodoros palack, addig semmit sem várhatunk tőle.

Minden reform kezdete a felnőtté válás. Akik örökké csatlakozni tudtak az előttük szólókhoz, akik megszokták, hogy a legjobb dolog megbújni mások köpönyege mögött, azok romlásba vitték magukkal együtt az országot is. Ha egy ország népe önállóan gondolkodni tudó, dönteni képes és szókimondó emberekből áll, akkor megvalósulhat

a társadalmi reform,

mert nincs már „eltolódás” a világ és a benne élő ember között. Magyarán szólva: az ember lépést tart a világgal. Aki a haladást a partvonalról nézi, az ellensége a jövőnek. Minden fejlődés legfőbb akadály a sablon. A sablon életben maradásának a köznapi kifejezése az „eddig is így volt”, az „így szoktuk meg”, a „ne nyúl-

junk hozzá” vélt biztonsága. Pedig ezek a szavak a tehetetlenség, a szellemi tunyaság, az ölbe tett kéz nagyköveti.

Megváltozott emberek nélkül képtelenség megváltoztatni a világot. Amíg a régi beidegződések uralkodnak még az álmainkon is, addig életünk a langyos vízben lubickoló öregek Dagály-strandi délelőttjéhez hasonlít.

Meg kellene már tanulnunk, hogy a társadalom mi vagyunk. A társadalom nem egy fejünk fölött lebegő ismeretlen szörnyeteg, kinek nevében különböző rendeleteket lehet kibocsátani. A társadalom az „én-te-ő-mi-ti-ők” – szövetsége. Elrontani és megújítani is csak együtt tudjuk. Ha hagyjuk, hogy a társadalomból, a közösségből egy akaratunktól

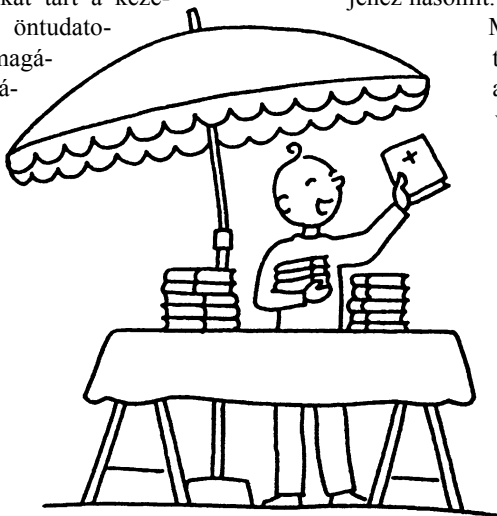
független „rendszer” legyen, akkor vesünk magunkra.

Amíg gondolkodásunk középpontjában még csak az áll, hogy van-e karaj vagy szalámi a húsboltban, addig nincs jogunk reklamálni. A társadalmi reform egy nép gondolkodásmódjának, akarásának megváltozása!...

Félek, hogy távol vagyunk még tőle, félek, hogy életünket ma is leköti, kielégíti, beteljesíti a „bécsi keringő”; a jól sikerült bevásárlás.

Ki segíthet abban, hogy létrejöjjön az emberi és összemberi (társadalmi) reform?

Ehhez az átalakuláshoz Jézus Krisztus kétezer esztendeje fölajánlja a segítségét.

A jézusi reform

Azzal az üzenettel kezdődik, hogy térjünk meg és tartsunk bűnbánatot. Ennek a kettős üzenetnek megszívlelése nélkül nem várható sem az ember, sem a társadalom megváltozása.

A reform jézusi neve: a megtérés! Emberségünk újjá formálása. Jézus minden megnyilatkozásában az új élet, az Atyától álmódott új ember szószólója. Aki Jézussal találkozik, annak meg kell változnia. Többé soha nem lehet már olyan ember, mint azelőtt volt. Még a bűnei is mások, mint egykor voltak. Mások! Mert fájnak neki, bántják a lelkét, nyugtalanítják a szívét. Nem hagyják békén.

Amíg a világ unott beletörődéssel mormolja, hogy „ez van, ezt kell szeretni”, addig Jézus nevünkön szólít bennünket, meghív közösségébe, és azt mondja: „Ez van?... Hát akkor ezen kell változtatni!”

Itt mindenféle reform gyökere. Mennél több ember találkozik Jézussal,

annál inkább várható, hogy megváltozik a világ. Persze csak akkor, ha ez a találkozás nem egy díszes címke régi emberségünkön, nem egy vallásos ragtapasz a beteg testen, nem egy ócska ruhára varrt nyers szövet (Mk 2, 21).

A jézusi megújulás a teljes ember megváltozását jelenti. „Mindaz, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi továtűnt, lám valami új valósult meg.” (2Kor 5, 17).

A keresztség nem a régiségkereskedők magánvállalkozása.

Nekünk állandó reformra van szükségünk ahhoz, hogy kialakítsuk magunkban, fölépítsük testünkben Krisztust.

Az üzenet most is „fiatal”: „Vessétek le tehát a régi embert, akit a megtévesztő kívánság romlásba dönt. Újuljatok meg gondolkodástok szellemében s öltsetek magatokra az új embert, aki Isten hasonlóságára tiszta igazságban és szentségben alkotott teremtmény.” (Ef 4, 22-24)

Enzsöl Ellák

Kéleshalmi elsőáldozás

Pünkösd vasárnapján két kislány járult először szentáldozáshoz Kéleshalmán. A lelkes készületet reményeink szerint lelkes folytatás is követi majd. Foglaljuk imáinkba őket.

Miért írtam alá a Márciusi Chartát?

Balás Béla püspök a mai magyar valóságról:

Sok mindenhez nem értek, néhány dolog viszont már dereng.

Nem értek az adók ingatáncához, az ágy-számok elosztásához, a vizitdíjak jogosságához. Fogalmam sincs az alkotmánybírák alkalmasságáról, rendőrök erkölcséről, tájékoztatlanul érzem magam az árpád sávok tisztasága körül és keletlenül az alultápláltságom ügynökeink meg a tartótisztjeik viszonyát illetően. Van azonban néhány ügy, amiben sajnos megalapozott a gyanúm.

Idestova fél évszázada kiszakadtam a főváros „kultúrájából”, s azóta vidékről nézem az életet, zuhantában élem papságomat. Úgy tűnik ennyi kellett a „noviciátusomhoz”, hogy tisztábban lássak. A kereszténység az Eszme egyfajta ejtőernyőzése, vagyis az Ige megtestesülése az adott kultúrában. Társaimmal tanulmányaink végeztével és pappá szentelve „kiugrottunk a gépből”, pontosabban nekiugrottunk a munkának, csak hogy zavar állt be. A „Föld” nem közeledett, hanem egyre inkább száguldó mozgással távolodott, elbizonytalanítva a megtestesülés célpontját. Radnóti repülőjének még „térkép” volt a táj, mára ugyanaz csak gypepű, megtűzdelve emléktáblákkal.

Gyakorlatilag mifelénk megszűnt a magyar falu. Elment a postás, elment a

bakter, a boltos és az orvos, el az érettségiző és el a tanítója. Feladta a vállalkozó, de megmaradt a templom beázó tetejével és az elárvult parókia. Agonizál a „szülészet”, Marcaliban volt idő, amikor elfekvőnek használták, ma nem tudom, hol tartanak. A legtöbb művelődési házat bezárták és szenvednek a könyvtárak is. Félig eladták a somogyvárdi ménest, pontosabban elúsztak a legelők, szélnek eresztették a lovaszokat, a maradék ló meg éheznek, s valószínűleg arról álmodik, hogy egy következő tüntetés előtt neki is jut harapnivaló. A Dráva mentén elfogytak a felszedhető sínek meg az ellopható táblák.

Az iskolák még a vakáció előtt elcsendesednek, hiszen a legöregebb legény sem emlékszik, mikor volt az utolsó lagzi. Az Arany János korabeli „aprónép” már csak a régi képeken észlelhető. Ma az intelem így szól: Ha valahol takaros, új házat látsz, tanulj hollandul, de siess, mert nyakadon a kínaiak! Néhány éve két nagy városunkba, Kaposvárra, Kanizsára, meghívtam az illetékes rendőrpapancsnokokat, tanítsák papjaimat, akik néha, mint bájos „teológiai elefántok” mozognak törékeny, omladozó környezetükben. A két rendőrtiszt elszántan állította, az összes szórakozóhelyre megérkezett a kábítószer, de ők tehetetlenek. A hír hallatára elgondolkodtam, lám, lám! Egy szabad országban nem kell érte

utcára vonulni, házhoz jön a halál. Papja-
im persze bíznak tudós jegyzeteikben, meg-
talán az örangyalaikban. Kellő számú mun-
katárs ugyanis nincs, hiszen, sem a kánto-
rokat, sem a káplánokat nem tudjuk fizet-
ni, akik birtokainkat átvették, az árát rég
eltapsolták. Aztán elfogytak a halottak is
és rájövünk, nincs mit folytatni, kezdődik
Jézus Krisztus egyházának „zöld mezős”
beruházása, szigorúan „magán tőkéből”,
hiszen etikaoktatás nélkül, médiajelenlét
hiján, jobban elzártak minket a társada-
lomtól, mint a diktatúra legszebb éveiben.
Ebben a helyzetben elvárják tőlünk, hogy
„papoljunk” úgy, mint régen, amikor sokan
ezért egy életre megutáltak. Sikerült is már
néhány fiatalunkat megtéveszteni, akik -

szerencsére tőlünk távol -, latinul celebrál-
nak, újból háttal miséznek, és gyűjtik az
ódon, csipkés papi ruhákat. Amikor szem-
beszállva ezen elvárásokkal szólok a mai
hallgatóhoz mai nyelven, akkor elször-
nyülködnek, hogy politizálok... Ezek után
mit tegyek?

Ha az országos pusztulásban elnémulok,
megöl a lelkiismeretem. Ha beszélek, a
fenyegető levelekkel megtelik a leveleslá-
dám. A mieink közben szorgalmasan hall-
gatnak, talán félnek úgy, mint régen...

Ezek után csoda-e, hogy megőrültem
Csoóri Sándor levelének. Azt írta, amit
nekem kellett volna. Áldja meg érte mind-
nyájunk Istene!

Balás Béla

Tanmese

Nemrégiben egy magyar és egy japán
cég nyolcevezős versenyt rendezett a
Dunán. A verseny előtt mindkét csapat
keményen edzett, hogy a lehető legjobb
teljesítményt éri el. Mikor eljött a nagy
nap mindkét csapat tagjai nagyon jó for-
mában voltak, mégis a japánok nyertek 1
km-es előnnyel.

A vereség igen érzékenyen érintette
a magyar csapatot, teljesen mélypontra
kerültek. A felső vezetés úgy döntött, fel-
tétlenül kideríti a megsemmisítő vereség
okát, ezért rögtön alkottak is egy csapatot,
akik ezen a projekten dolgoztak.

Feladatuk az volt, hogy alaposan kivizs-
gálják az ügyet, és megfelelő segítséget
nyújtsanak. A sok vizsgálat után kiderít-
ték, hogy a japánoknál heten eveztek, s
egy ember kormányzott, míg a magyar csa-
patnál egy ember evezett, és heten kormá-
nyoztak. A felső vezetés erre rögtön igény-
be vette egy tanácsadó cég szolgálatait, s
arra kérte őket, készítsenek tanulmányt a

magyar csapat struktúrájáról. Jelentős költ-
ségek kifizetése után néhány hónap múlva
a tanácsadó cég arra a következtetésre
jutott, hogy a magyar csapatban túl sokan
kormányoztak, és túl kevesen eveztek.

A japánokkal szembeni következő vere-
séget elkerülendő, megváltoztatták a csa-
pat felépítését. Most négy kormányos lett,
két főkormányos, egy kormányigazgató, s
egy ember evezett. Ezenkívül teljesítmény-
értékelési rendszert vezettek be az evezős-
nél, hogy nagyobb teljesítményre ösztö-
nözzék. <Bővítenünk kell evezősünk fel-
adatait, és nagyobb felelősséggel kell fel-
ruházni.>

A következő évben a japánok nyer-
tek, immáron 2 km-es előnnyel. A vezetés
elbocsátotta az evezőst rossz teljesítménye
miatt, eladták a csónakot is, és leállítot-
tak mindenféle beruházást az evezést ille-
tően. A tanácsadó céget dicsérettel illették,
a megtakarított pénzt pedig szétosztották a
menedzsment tagjai közt.

Fiút vagy lányt?

Autózom, s közben sokadszorra hallok a hírt: a szocialisták javaslatára a szülők megválaszthatnák születendő gyermekük nemét. Nyár van. A hőmérő higanyszála harminc fok körül jár, ez mégsem hallucináció, hanem erkölcsi alapját és keresztény gyökereit egyre inkább elvesztő európai civilizációnk szükségszerű következménye.

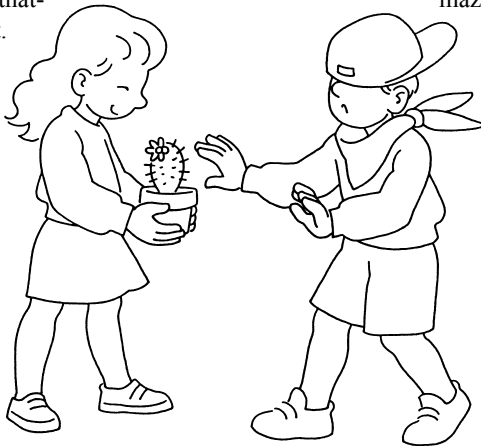
Ma bárki megváltoztathatja saját nemét vagy nemi identitását, s ha a határozati javaslatot az országgyűlés támogatja, a szülők is megválaszthatják gyermekük nemét.

A fogyasztói társadalom logikája alapján csak akkor és annyi gyermeket engedünk megszületni, amikor és amennyivel saját anyagi jólétünket nem veszélyeztetjük. S ha már a szociális biztonság így sem tervezhető és garantálható, legalább a gyermek neme legyen az. Ez is a halál kultúrája, amelyben a magzatok halála biztosítja a többiek jólétét, jó közérzetét. Nem számít, hány magzatot kell ezért feláldozni. A szülőknek – választásuk szerint – joguk van az egészséges fiú- vagy leánygyermekre, a gyermeknek pedig arra, hogy felnöve, ha nem tetszik az eredeti, nemi identitást változtatson.

Eszembe jutnak néhány évvel ezelőtti mexikói élményeim, találkozásom az azték kultúra ma is lenyűgöző maradványaival, a halál kultúrájával, az emberáldozatokra épült civilizáció nyomaival. Láttam az obszidián késeket, amelyekkel

tökéletesen betanult operációval kivágták az isteneknek feláldozandó emberszíveket, és beletették az áldozati tálakba. Az istenek szobraival együtt ezek is láthatók a múzeumban. Az egykor virágzó városok azonban az emberáldozat betiltását követően maguktól összeomlottak.

Szerencsém van, hogy megszülehettem. Szüleim fiút szerettek volna, de csak két lányuk lett. Mégsem éreztem soha, hogy nem engem vártak volna. Szerettek, örültek nekem. Janikovszky Éva fogalmazta meg nagyon

megkapóan ezt az érzést. Örülj, hogy fiú! és Örülj, hogy lány! című könyvecskéiben. „és az az érdekes, hogy amikor meghallottam, hogy én most már igazán anyuka vagyok és kisfiam (kislányom) van, eszembe

sem jutott, hogy lányt (fiút) akartam, csak annak örültem, hogy megszületett és egészséges, és amikor fölsírt, tudtam, hogy csak ő lehet a mi gyerekünk.”... „Elnézem a kisfiamat a kiságyban, és a fiam viszanéz rám. Örülök, hogy fiú vagy, mondom neki, bár kislányt szerettem volna, de akkor még nem ismertelek.”

A tekintet, amellyel a másakra nézek, saját emberségemet is meghatározza. Isten ezt a szerető tekintetet várja tőlünk. A farkasok között báránként élve se feledjük: rajtunk múlik hazánk és Európa jövője.

Németh Emma SSS

A Boldogmondások margójára

Boldogok, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják, hogyan éljenek.

Boldogok, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelenül azt tenniük, amit mindenki tesz.

Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömteli lesz az életük.

Boldogok, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.

Boldogok, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége a szórakozásuknak.

Boldogok, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.

Boldogok, akik észreveszik a diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.

Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csendjük, és titkok tudóivá válnak - leborulók és nem kiborulók többé.

Boldogok, akik mentség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolygva ébrednek fel és örömmel indul-

nak útjukra.

Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba, és nem lesznek magányosak.

Boldogok, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

Boldogok, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

Boldogok, akik gondolkodnak, mielőtt cselekednének, és imádkoznak is, mielőtt gondolkodnának, mert kevesebb csalódás éri őket.

Boldogok, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

Boldogok, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert éleettelibb lesz az életük.

(Dr. Gyököcssy Endre)

Szülők imája Szent Annához

Szent Anna, legédesebb anya, te légy gyermekeink anyja is! Rád bizzuk, anyai szeretetednek adjuk át őket. Járd ki számukra mindazt, ami itt a földön szükséges nekik, és lelkük javát szolgálja! Esedj ki mindnyájuknak szívbeli szeretetet Isten és embertársaik iránt; óvd meg őket a bűntől, őrizd meg tisztának valamennyiüket!

Ne engedd, hogy rossz példát mutassanak másoknak, és minket is óvj meg attól, hogy mi mutassunk helytelen példát gyermekeinknek! Esdekeld ki, hogy isten és felebarátaink szeretetében nevelhessünk minden gyermekünket, és állj mellettük, hogy velünk együtt ők is elnyerhessék majd az örök üdvösséget. Amen.

Kuczka Mihály életrajza

Leányának, Kuczka Magdolnának visszaemlékezése templomunk festőjéről

I. rész

Kuczka Mihály egy sokgyermekes családban született 1880. május 5-én Székesfehérváron, római katolikus vallású volt. Szülei foglalkozására nézve édesanyja háztartásbeli, édesapja hordókészítő mesterember volt. Felismerték Mihály fiuk korai rajzkészségét, és az alapiskola elvégzése után – 14 éves korában – festőinasnak adták. Mestere Hirschhorn József izraelita származású székesfehérvári festőmester volt, aki olyan magas szintű festői szakképzettséggel rendelkezett, hogy templomok freskóinak restaurálási munkáit is vállalhatta.

Édesapám négy évig volt festőinas mesterénél, aki az alapoktól kezdve a templomfestés minden részletére megtanította tanítványát. A négy év alatt az Ipariskolába is járt Székesfehérváron édesapám, amelyet 1899-ben jeles eredménnyel végzett.

Első önálló munkája 1907-1910-ig a bácsalmási római katolikus műemlék templom freskójának a festése volt. A templomfestésre megbízást Pojákovich plébános úr adott, aki a fiatalkor nehéz éveiben nemcsak lekipásztora volt édesapámnak, hanem a későbbi évek során segítette, hogy tovább képezze magát a rajzban és festésben. Édesapám értesült arról, hogy Olaszországban – Rómában – jönevű művészi festőiskolák vannak. Pojákovich plébános úr javaslatára hozzákezdett az olasz nyelv tanulásához. Azokban az évszakokban, amikor a templomfestést nem tudta folytatni, Rómába utazott. Felkereste a Via Margutta 33. alatti Societa Arta Libertast – művészi festőiskolát – és három éven át az őszi és

téli évszakokban itt folytatta rajz-, és festői tanulmányait. A meglévő római útikalauz szerint megjelölte azokat a templomokat, múzeumokat, képtárakat, amelyeket szorgalmasan látogatott ottléte alkalmával. Az itt szerzett ismereteket használta fel a bácsalmási római katolikus templom festésekor.

(Megjegyzem, hogy alkalmam volt a templom gerendázatának kicserélése és lefestése előtt megtekinteni Édesapám munkáját 1968-ban. A templom oldalán és mennyezetén a bibliai képeket körülvevő ornamentika fehér, plasztikusan kidomborodó, sokféle, aprólékosan kidolgozott díszítőművészet volt látható. Hasonlóan a templom jobb oldali részén fehér színben, plasztikusan kidomborodó emberalakok, szentek voltak láthatóak. Kifejezőek voltak a bibliai képek is, amelyek színesen, aprólékos gondossággal készültek, és olasz tájképekkel, emberalakokkal voltak megjelenítve. A mennyezet minden kis szabad helyét szépen kidolgozott római vázák virággal díszítették. A nemetszést az válthatta ki, hogy eltérően a későbbi (a nagybányai iskola utáni) pasztellszínekkel díszített freskóitól, édesapám itt kissé sötét színekkel dolgozott, valószínűleg a régi olasz freskók mintájára. Én a régi fekete-fehér fényképekről készítetttem másolatot, és Bácsalmáson jártamkor odaajándékoztam a Plébániának.)

1911-ben a bácsalmási római katolikus templom befejezése után vállalta el Réтай plébános úr megbízásából az Előszállási (Benedek rendi) Római Katolikus templom festését, amelyet 1911. május 29-én kezdett el. Ekkor már a Nagybányai festőiskolában képezte magát festésben és

rajzolásban. Réti István festőművész volt 1911-ben a tanára, aki pártfogolta édesapám templomfestői munkáját, de a későbbi tanára Torma János, és Ferenczy Károly festőművészek is pártfogolták édesapám templomfestői törekvéseit.

A Nagybányai festőiskolát 1910-től 1914-ig látogatta, egészen a katonasághoz való bevonulásáig. Nagyon szomorúvá tette, hogy be kellett vonulnia katonának, mert Nagybányán szép eredményeket ért el a festésben, kiállításon is részt vett.

1911-ben vállalta a Kiskunfélegyházi Római Katolikus Zárdakápolna kifés-

tését is.

1913. március 3-tól festette a Kunbajai Római Katolikus Templom freskóját, és be is fejezi a festést.

1914. elején a Mélykúti Római Katolikus Templomot festi, amelyet a katonasághoz való bevonulása megszakít, és jóval hazatérte után tud csak folytatni.

A katonasághoz való bevonulásakor már családos ember. Amikor 1914. júliusában bevonul katonának, édesanyjától, édesapjától, feleségétől, és két kislányától vesz búcsút hosszú időre.

Kuczka Magdolna

Bontás és építés

Húsvét után kezdődtek meg a felújítási munkálatok a plébánián. Első lépésben a teljes fűtésrendszer cseréje történt meg. Ezúton is szeretnénk kifejezni köszönetünket **Kiss Attila gázszerelő-mester** úrnak és munkatársainak a pontos és precíz munkájukért. Jelenleg a templom és a plébánia épületének külső javítása folyik, s ezzel párhuzamosan végezzük el a belső festési munkálatokat is. Befejeződött a plébánia konyhájának teljes felújítása is. Ez utóbbi munkákat **Dudás István vállalkozó** és csapata végezte, illetve végzi.

Kistérségi Jánoshalmi Napok

Kis város nagy ünnepe...

Jánoshalma díszbe öltözött az ünnepre.

A park, a virágos kertek, a kirakatok, az utcák. Az otthonokban lakók így várták haza rokonaikat, vendégeiket a Jánoshalmi Napokra. A Jánoshalmi Napokra, amely ebben az évben kistérségivé nőtte ki magát. Ez egyben újabb jelzés volt a szomszéd települések felé az egymás iránt való nyitottságra.

Az egyébként is vendégszeretetéről méltán híres városunk most színvonalas, sokszínű programmal látta vendégül a környező településeken élőket, a testvértelepülések delegációit. Nem csak szívesen látta, hanem lehetőséget is adott, hogy a meghívottak bemutassák táncaikat, zenei hagyományait, őrző csoportjaik színesítsék a programkínálatot.

A két nap alatt mintegy **háromezer ember** látogatta a kiállításokat, vett részt a különböző kulturális, zenés, táncos összejöveteleken, versenyeken.

A városba látogató neves személyiségek, **Böhm György** Jászai-díjas rendező, a Fővárosi Operettszínház vezető dramaturgja, a Művészetek Palotájának művészeti tanácsadója, **Dr. Gyémánt Csilla** színháztörténész, **Dr. Szalay Károly** József Attila-díjas irodalomtörténész, **Simon András** grafikusművész, a **Fővárosi Operettszínház meghívott művészei**, **Juronics Tamás** és **Pataki András** a **Szegedi Kortárs Balett vezetői**, egybehangzó elismeréssel nyilatkoztak az értékes, gazdag tartalmú kiállításokról, a programszervezők munkájáról.

Sok helyi lakos véleménye szerint, ez

a rendezvénysorozat - főként a bográcsos főzés - újra összehozta az embereket. Amióta megszűnt a Mezőgazdasági Gépiállítás, nincs olyan fórum, ahol ennyi ember találkozhatna, véleményt cserélhetne, szórakozhatna együtt.

Köszönetet szeretnék mondani minden segítőnek és támogatónak, aki munkájával, anyagi hozzájárulásával segítette a rendezvény szervezését, lebonyolítását.

Köszönet legfőbb támogatóknak a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzatnak, és Bányai Gábornak, a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat Elnökének. Pályázatok útján, kulturális rendezvények szervezése címen támogatta a **Hargita táncgyűttes** nagyszerű fel-

lépését, a „Játszunk Musical-est” sztárvendégének, **Janza Katának** a színpadra lépését. A Megyei Önkormányzat Művelődési Osztályának munkatársai segítették a Hargita táncgyűttes további két helyszínen történő fellépését, Soltvadkerten és Kecskeméten, elősegítve ezzel az utazási költségek és szállásköltségek csökkentését Jánoshalmán.

A Fővárosi Operettszínház fiatal vendégművészeihez csatlakoztak szép számmal a jánoshalmi általános iskolás diákok. **Köszönet Somogyi Szilárdnak**, akinek rendezésében ismert dallamok csendültek fel népszerű operett - és musical fel dolgozásokból, **Buzder Mónikának**, és **Mészáros Gábornak**, akik a jánoshalmi gyerekeket készítették fel. Én azt gondolom, ezeknek a kisdíjaknak életük végé-

ig emlékezetes marad ez a fellépés, szüleik, nagyszüleik pedig büszkék lehetnek rájuk.

Köszönetet mondok továbbá anyagi támogatásukért:

Autóaréna Halas Kft dolgozóinak, Ádám Gyulának (Kun-Vin Borászat), Ádám Sándornénak (Országos Takarékpénztár Jánoshalmi Fiókjá), Beretvás Tamásnak (Beretvás Kertészet, Sziget-újfalú), Benkő Zsoltnak (Benkő Egészségügyi és Gyógyszerellátó Bt), Csőszné Juhász Hajnalkának és családjának, Dági József műszaki kereskedőnek, Dr. Gulyás András önkormányzati képviselőnek (Pioneer), Dr. Erdődi János állatorvosnak, EMITEL ZRT Kiskunhalasi Kirendeltség dolgozóinak, Farkas Andrásnak (Agroprodukt Kft), Fekete Tibornak (Univer Coop Zrt), Felső-Bácskai Önkormányzatok Szövetsége vezetőségének, Forrás Szépirodalmi, Szociográfiai, Művészeti Folyóirat munkatársainak, Gál Sándornak (GÁLA Étterem), Gilicze Attilának (Tranzit Étterem és Szórakoztató Központ), Kereskedelmi és Hitel Bank Rt. Kiskunhalasi Fiók dolgozóinak, Király Sándornak (Király Lovastanya), Koch Csabának (Koch-Vin Borászat), Lakner Lászlónak és Laknerné Fekete Irisznek (Lakner és Fekete Borászat), Ódor István vállalkozónak, Takács Istvánnak (KORZÓ Étterem), Petróczky Ferencnek (CBA).

Köszönettel tartozom képviselőtársaimnak és a Polgármesteri Hivatal dolgozóinak, a Jánoshalmi Kistérségi Munkaszervezet tagjainak, a Hunyadi János Általános Iskola gyermekekből és pedagógusokból álló színjátszó csoportjának, a különböző kiállításokat és programokat szervezőknek, a kiállítások megnyitőünnepsége-

in és a színpadon fellépőknek, Nemes Nándor lelkész úrnak, és a Baptista Gyülekezet tagjainak, a Lajtha László Művészeti Iskola pedagógusainak, a Felső-Bácskai Alapfokú Művészeti Iskola dolgozóinak és a Csodaszarvas Egyesület tagjainak, a Kulturális Központ minden dolgozójának, a Szt. Anna Katolikus Iskola dolgozóinak, a Városi Diákotthon dolgozóinak, a programok szervezéséért, az aktív közreműködésért, valamint Blázsik Sándornak és a BÁCSTV stábjának az eseményekről való tudósításért.

Kiemelem Juhász Anikónak, Nagy Istvánnak (a Tánco), Sere Mihálynak a szerepét, akik az egész rendezvényt koordinálták.

Külön köszönöm Juhász Zsoltnak mindenre kiterjedő figyelmét, és munkatársainak, a Városgazda Kft. dolgozóinak, a helyszínek biztosítását, berendezését, a város rendjét, tisztaságát.

A rendezvény biztonságáról a Jánoshalmi Rendőrőrs és a Polgárőrség vállatve gondoskodott, köszönöm Kutyifa István őrsparancsnok úrnak, és Horváth Ferenc parancsnok úrnak, valamint a szolgálatban lévő rendőröknek és polgárőröknek!

Végül, de nem utolsósorban a szervezők – Jánoshalma Város Önkormányzata és Képviselőtestülete- nevében, köszönöm minden Jánoshalmi Polgárnak, aki eljött, hogy jelenlétével megtisztelte a Kistérségi Jánoshalmi Napok rendezvényeit!

Számomra egyértelművé vált, hogy Jánoshalma város lakóiban van annyi erő tartalék, hogy nehéz anyagi körülmények között is, egy ilyen színvonalas rendezvényt létrehozson, és ez reményt ad arra, hogy a további években is hagyományt teremtsünk.

Czeller Zoltán polgármester

Vivat Bacchus

Pünkösdhétfőn öt óra után egy perccel megeredt az eső. "Oda a Kerti Hangverseny!" – gondolták sokan, de nem így lett. Pillanatok alatt átrendeződött a terep, s a közönség székeivel együtt betelepült a hittantermekbe. Ami ezután következett az minden várakozást felülmúlt. A Vivat Bacchus Énekegyüttes olyan fergeteges műsorral kápráztatta el a jelenlévőket, melyet egy életen keresztül őrizni fognak emlékezetükben. Az eső miatti szomorúságot felszabadult jókedv váltotta fel. Hálásan köszönjük az együttes tagjainak ezt a csodaszép élményt és Ott Tibor bácsinak a műsor utáni borkóstolót. Bízunk benne, hogy találkozhatunk még Jánoshalmán az ifjú művészurakkal.

Képek a Jánoshalmi Napokról

Utcaapostoli életképek

Az elmúlt ősszel meghalt az utcánkban egy fiatalember. A családdal már előtte is jó volt a kapcsolatom. A tragédia után gyakrabban mentem át a megözvegyült feleséghez beszélgetni, pontosabban meghallgatni őt, ha kellett vigasztaltam, felajánlottam a segítségemet. A segítségnyújtás azonban kölcsönössé vált, mert karácsony előtt, amikor megtudta, hogy csomagolóanyagra van szükség a karácsonyfa díszek készítéséhez, azonnal felajánlotta a használt díszcsomagoló papírjait. J.M.

Egy szerdai napon történt meg velem. Kimentem az utcára és láttam, hogy egy néni tolja a biciklijét. Megkérdeztem tőle, hogy nem jól érzi-e magát, mire ő azt felelte, hogy nem. Mondtam neki, hogy hozok egy pohár vizet, ennek ő nagyon megörült és lelkesen elfogadta. Engem nagy örömmel vett körül, hogy tudtam segíteni.

Az én életemben fontos a segítőkészség. És egy napon eljött hozzám egy ötgyermekes anyuka, hogy tudnák-e neki adni húst, hogy tudjon főzni. Hogyan is mondtam volna nemet, mikor nekem is három gyermekem van. Egy táskát megpakoltam hússal, és ő nagyon hálás volt. A férjem ezután

megjegyezte, hogy nem kellett volna ennyit adni, mire válaszoltam, hogy még nekünk is marad, így ő is megnyugodott. D.J.

Egy családnak elárverezték a házát, és a közösség összefogásának segítségével sikerült egy nagyobb pénzüsszeget összegyűjteni, és így a család problémáján tudunk segíteni.

Kislányom barátnőjének anyukájának eltört a lába, és nehézséget okozott volna nekik a mindennapi bejárás Kiskunhalasra gyógytornára. Eszembe jutott, hogy az egyesületünkben van egy gyógytornász, akinek a segítségét kérve megoldódott ez a probléma, és a tornát helyben meg tudják így oldani. C.M.

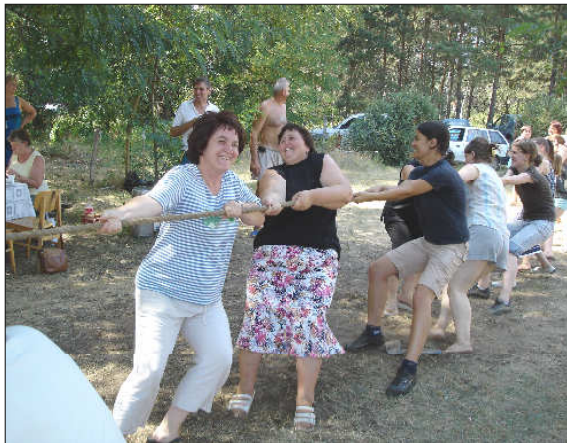
Az utca-szociális v. utca-apostoli hálózat számunkra azt is jelenti, hogy például tudomásunkra jutott, a másik utcából egy idősebb néni szeretne eljárni a vasárnapi szentmisére, de ez már az Ő korában nagyon nehézkes, egészségi állapota miatt. Így mi, aki előtte járunk el kocsival, felajánlottuk Neki, hogy szívesen magunkkal visszük a templomba. Ezt több alkalommal sikerült együtt megtennünk, örömet szerezve mindkettőnk számára. A.I.

Júliális Szentkatán

Július 21-én, szombaton az Összefogás Jánoshalmáért Egyesület szervezésében közösségépítő, élményekben gazdag napot töltöttünk el Szentkatán, a Czizovszki-tanyán. A sütés-főzés mellett jutott idő vetélkedőkre, beszélgetésre, hűsítő pancsolásra és szentmisére is. A jelenlévők megegyeztek abban, hogy az ősz folyamán felújítják a szentkatali búcsú hagyományát.

Csizovszki László

Kiváló pedagógus

Jánoshalma Város Képviselő-testülete 2007-ben a „Jánoshalma Város Kiváló Pedagógusa” címet Martinek Erzsébetnek, a helyi Hunyadi János Általános Iskola tanárának, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat helyi csoportja vezetőjének ítélte. Az ünnepelt a kitüntetését a Városi Pedagógus Nap ünnepségén vette át, június 1-én.

Téves e-mail cím

Télen, miután már 2 hete havazott Seattle-ben, egy férfi vakációzni indult Miami Beach-re, ahol majd másnap találkozik a feleségével, aki éppen egy üzleti úton van Minneapolisban. A férfi remek időtöltésre és kellemes időjárásra számított, azonban valahogy kavarodás támadt a repülőtéren a bejelentkező kapunál, és a férfi - hiába reklamált - csak a később induló repülőre szállhatott fel.

Miután másnap végre megérkezett a hotelba, érzékelte, hogy egy hőhullám árasztotta el Miamit, igen fullasztó volt a hőség Seattle hűvös időjárásához képest. A portás egy üzenetet adott át neki, hogy felesége a terv szerint érkezik. A férfi már alig várta, hogy le tudja hűteni magát egy medencében, de előtte még gyorsan írt egy e-mailt feleségé-

nek, azonban sietségében rossz címet adott meg. Így az üzenete egy idős lelkes feleségéhez jutott el, akinek a férje épp az előző nap hunyt el. Miután a megszomorodott özvegy megnyitotta a levelet, tett egy pillantást a levél tartalmára, aztán egy kinlódó sikollyal holtan esett össze a padlón. A családja beszaladt szobába és a monitoron a következő üzenetet olvasták:

Kedves feleségem, mint ahogy tudod, tegnap elindultam. Csak most jelentkeztem be. Támadt egy kis kavarodás a kapunál. A reklamáciomat elutasították. Megkaptam a holnapi érkezésem megerősítését. Szerető férjed.

U.I.: A dolgok nem úgy mennek, ahogy gondoltuk. Meg fogsz lepődni, hogy itt lenn mekkora a hőség!

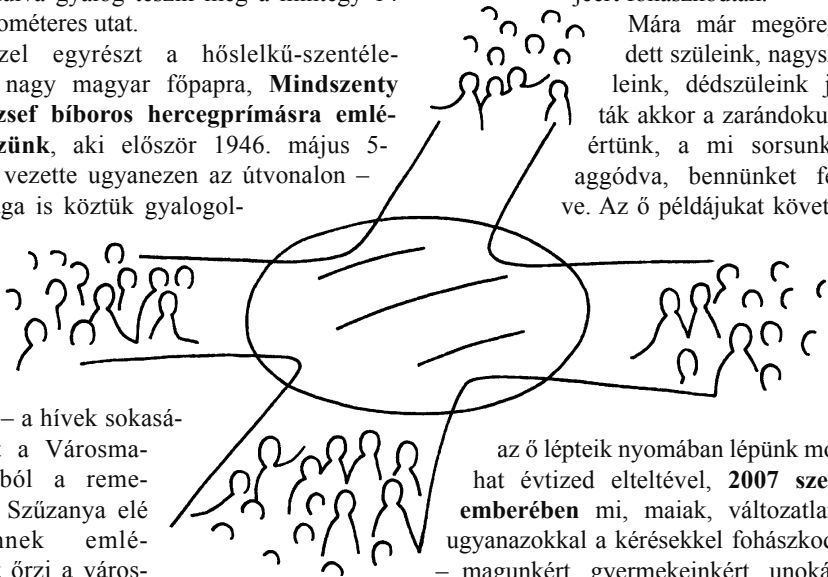
Zarándokútra idulunk

2007. szeptember 15-én, szombaton 8 órákor – a városmajori és a máriaremetei egyházközségek kezdeményezésére és szervezésében – a budapesti és vidéki egyházközségek, katolikus iskolák, egyesületek és lelkiségi mozgalmak elzarándokolnak Máriaremetére. A Városmajorból indulva gyalog teszik meg a mintegy 14 kilométeres utat.

Ezzel egyrészt a hősekkü-szentéletű nagy magyar főpapra, **Mindszenty József bíboros hercegprímásra emlékezünk**, aki először 1946. május 5-én vezette ugyanezen az útvonalon – maga is köztük gyalogol-

asszonyok, harmadik vasárnap pedig az ifjúság. A férfiak élén ekkor is Mindszenty bíboros haladt, végig az egész úton. Mindhárom alkalommal a résztvevők imádsággal, énekükkel, a gyaloglás fáradalmával, a szeretet jócselekedeteivel engesztelve – magyar egyházunk s hazánk jövőjéért fohászokdáltak.

Mára már megöregedett szüleink, nagyszüleink, dédszüleink jártak akkor a zarándokutat, értünk, a mi sorsunkért aggódva, bennünket féltve. Az ő példájukat követve,

va – a hívek sokaságát a Városmajorból a remeteki Szűzanya elé (ennek emléket őrzi a városmajori templom előtt álló emlékmű), másrészt a magyar vallásos lelkiségtörténet kimagasló eseményét, a **Boldogasszony Évét** idézzük fel, amelyre 60 évvel ezelőtt, 1947/1948-ban került sor. Harmadsorban pedig az ennek keretében megrendezett, **Városmajor-Máriaremete közötti hármasszoros zarándoklatra** tekintünk vissza, amely hat évtizeddel ezelőtt, 1947 szeptemberének három vasárnapján történt: külön-külön mintegy 100-100 ezer ember vett részt rajtuk: első vasárnap a férfiak, másodikon a nők,

az ő lépteik nyomában lépünk most, hat évtized elteltével, **2007 szeptemberében** mi, maiak, változatlanul ugyanazokkal a kérésekkel fohászokdva – magunkért, gyermekeinkért, unokáinkért – a máriaremetei Szűzanyához, mint elődeink tették.

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége minden évben országos zarándoklatot szervez az ország különböző kegyhelyeire, ahol imáinkat szenvedéseinket ajáljuk fel az Úrnak, hogy sokat szenvedett magyar hazánk sorsának jobbrafordulását kieszközzöljük. Mindszenty József bíboros hercegprímás emlékére, az országos KÉSZ is csatlakozik a zarándoklatához.

Jelentkezni, és érdeklődni: Csizovszki Lászlónál lehet.

SZÚNJÖN MEG A GYŰLŐLET VULKÁNJA, ÉS PALÁSTKÉNT BORULJON RÁNK AZ ÉGI ÉDESANYA SZERETETE!

Eredmények a Szent Anna iskolában

Idén is sok gyerek büszkén vehette át jutalmát a tanévzáró ünnepségen. 35 tanuló ért el kitűnő tanulmányi eredményt.

1. osztály.: Balogh Kata, Bányai Gábor, Fenyvesi Dávid, Herczeg Éva, Horváth Réka, Kiss Tamás, Mamuzsics Enikő, Bozóki Eszter, Czeller Ágnes, Kiss-Pető Apor 2. osztály: Kabai Stefánia, Lábodi Vivien, Vizi István. 3. osztály: Bárkányi Richárd, Faddi Ákos, Hegedűs Réka, Jacsó Anna. 4. osztály: Czimber Nikolett, Farkas Zsanett, Fenyvesi Evelin, Kiss Renáta, Simon Imre, Taskovics Renáta, Verseczki Petra. 5. osztály: Enesei Dániel, Enesei Márton, Jacsó Ibolya. 6. osztály: Lengyel Márk. 7. osztály: Áfra Laura, Lipka Petra. 8. osztály: Fejes Katalin, Fenyvesi Olivér, Hrovatin Annamária, Takács Alexandra, Torda Judit

Három 8. osztályos tanuló tett sikeres nyelvvizsgát: Kiss Julianna és Fejes Katalin német nyelvből, Bodrogi Zsolt pedig angol nyelvből.

A Katolikus Pedagógiai Szervezési és Továbbképzési Intézet által kiírt Harmatcsepp tanulmányi versenyen kimagasló eredményt ért el Bárkányi Richárd 3. osztályos tanuló, valamint szépen teljesített Jacsó Anna 3. osztályos tanuló.

A Kaán Károly Országos Természet- és Környezetismereti verseny megyei fordulóján lett 3. helyezett Jacsó Ibolya 5. osztályos és szép helyezést kapott Lengyel Márk 6. osztályos diák.

Iskolán belül is szerveztünk különböző versenyeket. A versíró verseny 1. helyezette Csósz Tamás 5. osztályos tanuló, a szépkiejtési verseny legjobbjá Jacsó Anna 3. osztályos, a mesemondó verseny győztese pedig Kiss Balázs lett.

Sportolóink aktívan bekapcsolódtak a területi versenyekbe.

Alapfokú lány Teremlabdarúgó Kupa körzeti fordulóján 2. helyezést értek el.

A Diákolimpia fiú nagypályás futball dél-alföldi fordulón, Soltvadkerten 4. helyezett lett csapatunk.

Borotán, hittanos kerületi sportverseny fiú labdarúgásban 5-6. osztály és a 7-8 osztály is 2. helyezést hozott haza.

Góliát Kupa, lány körzeti labdarúgó tornán, Tompán 4. helyezést kapták.

Uszodaavatón rendezett úszóváltó verseny eredménye:

Fiú csapat, Papp Dávid, Lakatos Alex és Dobos Valentin 3. helyezett.

Lány csapat, Kazinczi Anikó, Kovács Kitti, Bányai Krisztina 1. helyezett.

Budapesten megrendezett KIDS Országos Kupán a 7-8. osztályos fiú csapat 2. helyezést ért el.

Hagyományos a házi sportversenyek, melyeken a következő eredmények születtek.

Asztaliteniszben alsó tagozatos fiúk közül 1. Fejes Dániel, 2. Miskolczi Zsolt, 3. Kéfer Ádám. A lányoknál 1. Fenyvesi Evelin, 2. Czimber Nikolett, 3. Taskovics Renáta. Felső tagozatos lányoknál 1. Gróf Hédi, 2. Károlyi Nikolett, 3. Kazinczi Anikó. Fiúk között 1. Papp Dávid, 2. Enesei Dániel, 3. Tóth Róbert.

A futball házbajnokság győztes csapata alsó tagozaton a 4. osztály, felső tagozaton pedig a 8. osztály lett.

A 6. osztály a tanév végi osztálykiránduláson Pécs környékének nevezetességeivel ismerkedett meg. Útjuk során Kismányokon szálltak meg a Jézus Népleányainak Közösségi házában.

A tanári kar is elment kirándulni Bajára, ahol Tajdina atya csatlakozott hozzánk. Napközben pedig Tajdina atya valamint bajai kolléganőnk, Babu kedves vendéglátását élvezhettük.

A kiskunfélegyházi képviselő-testület döntése értelmében a jövőben új vezetők irányítják a város összevont oktatási intézményeit. A Többcélú Közös Igazgatású

Közoktatási Intézmény élére Makányné Óvári Éva került, aki az elmúlt tanévben még itt Jánoshalmán a Szent Anna Katolikus Iskolában tanított.

Pedagógusnap az óvodában

A szeretet megtapasztalása olyan érzés, amit szavakban nehéz kifejezni.

Mi, óvodapedagógusok, nap mint nap találkozunk ezzel az érzéssel. Szeretetet adunk, és szeretetet kapunk. A cselekvő szeretet elsajátítása már az óvodás kor nevelési céljai között szerepel. A gyermekeket a mi felelőségünk erre nevelni. Miénk, azaz szülőké, nagyszülőké és nem utolsó sorban a pedagógusoké.

A cselekvő szeretet teszi lehetővé, hogy a pedagógus pályát választva, naponta tanítsuk a gyermekeket versre, dalra és az élet hétköznapi elvárásaira.

nünket, pedagógusnap alkalmából.

*„Elhoztam szívemnek
szép piros virágát,
kérem óvó nénire
az Isten áldását!”*

– hangzott a jókívánság.

Ezt a kis csodát a szülőknek, nagyszülőknek köszönhattuk, akik titokban tanították meg gyermekeikkel a verseket, énekeket.

Nem feledkeztek meg azokról sem, akik munkájukkal hozzájárultak gyermekeik testi-lelki fejlődéséhez. Így átvehette

a hála virágát Gábor atya, Kiss Györgyné igazgatónő, Csépanyi Nétuszné logopédus és Szarvas Ágnes gyógypedagógus is.

A meglepetések sorozata folytatódott a saját készítésű sütemények kínálásával. Jóleső érzés volt, hogy a szülők költelen, baráti beszélgetésben megosztották velünk a titokzatos készülődés izgalmait.

Szívünkben maradnak e délután emlékei, a családok összefogása, szeretete, a közös ünneplés boldog pillanatai.

Számunkra ez a meglepetés jelentette munkánk legnagyobb elismerését. A jövőben is mindent megteszünk azért, hogy megtartsuk a gyermekek szeretetét, a szülők bizalmát.

A nyári vakáció után szeretettel várjuk a találkozást a régi és új óvodásainkkal.

**Csizovszki Lászlóné
óvodavezető**

Társadalmunk napjainkban sokat bíz az óvodapedagógusokra. Évente egy alkalommal, a pedagógusnapon munkájukat értékelve, ünnepélyes keretek között elismeréseket, díjakat adnak át.

Milyen lehet az, amikor a mindennapi szereteten túl, mást is kap egy pedagógus?

A cselekvő szeretet szép példáját élhettük át június 1-én délután, amikor a szülők gyermekeikkel közösen köszöntöttek ben-

Magyar állampolgárságot kapott

Egy település életében nem mindennapi esemény, hogy állampolgársági esküt tesz valaki. Június 18-án egy ilyen esemény történt Jánoshalmán, a polgármesteri hivatalban. Nagyvidai Zsolt káplán állampolgársági esküt tett Czeller Zoltán polgármester előtt. Kívánjuk, ahogy eddig is, ezután is sokáig szolgálja még a jánoshalmi híveket.

Elgondolkodtató....

Képzeld el, hogy az alábbi történet veled esik meg: Egyik vasárnapi istentiszteleten a 2000-es gyülekezet megdöbbenve látja, amint belép két talpig feketébe öltözött ember gépfegyverrel a kezükben. Az egyik ezt kiáltja: „Aki Krisztusért hajlandó vállalni egy golyót, az maradjon a helyén.” A kórus nyomban elmenekül, a diakónusok, és a gyülekezet nagy része is elrohan. A kétezerből mindössze kb. 20 ember marad a helyén. A férfi, aki az előbb beszélt, leve-szi a csuklyáját, ránéz a lelkészre, és ezt mondja: „Rendben, lelkész úr, megsza-badultunk az összes képmutatótól. Most már elkezdheti a szolgálatot. Szép napot!” Ezzel a két ember megfordul, és kisétál.

Vicces, hogy milyen könnyű levegőnek nézni Istent, és csodálkozni, hogy a világ pokollá válik. Vicces, hogy elhisszük, amit az újságok írnak, de megkérdőjelezzük, amit a Biblia mond. Vicces, hogy mindenki úgy akar a mennybe jutni, hogy nem kell semmit sem hinnie a Biblia szerint.

Vicces? Vagy ijesztő?

Elgondolkodtató, ahogy sokan azt mondják, „én hiszek Istenben”, és mégis a sátánt

követik. Elgondolkodtató, ahogy ezernyi viccet küldünk át egymásnak e-mailen, és futótűzként terjednek szét, de amikor az Úrról küldünk üzenetet, az emberek kétszer is meggondolják, hogy megosszák-e másokkal. Elgondolkodtató, ahogy a vulgaritás, a durva, sikamlós és obszcén szö-vegek szabadon terjednek a kibertérben, de a Jézusról szóló nyilvános beszélgetéseket elnyomják az iskolában és a munkahelyeken. Elgondolkodtató, hogy vala-ki mennyire szent tűzzel ég vasárnap, és mennyire láthatatlan keresztény a hét többi napján... Elgondolkodtató, hogy amikor továbbítd ezt az üzenetet, nem sok embernek küldöd el a címlistádból, mert nem vagy biztos abban, hogy ők mit hisznek, vagy mit gondolnak rólad, hogy ilyet küldesz nekik. Elgondolkodtató, hogy mennyivel jobban tud aggasztani az, hogy mások mit gondolnak rólad, annál, hogy Isten mit gondol rólad. Elgondolkodtató? Megosztod ezt másokkal? Vagy Te sem?

„Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.” (Mt 10,33)

Hogy utolérjen a lelkem

Mennyien vannak, akik bolondulnak a sebességért. Szeretnek rohanni, száguldani, és szinte belebetegsznek, ha sebességkorlátozó táblával találkoznak az úton.

Sokan ismerik bizonyára a történetet az indiánról, akit vándorútja során fölvesz a mai kor csodája, egy autó, csupa jó szándékból, hogy segítsen neki hamarabb célba érni. Amikor aztán megérkeztek, az indián kiszáll, megköszöni, majd leül az árok szélére, – és ül és csak ül...

– Mit csinálsz? Mire vársz?

– Várom, hogy utolérjen a lelkem! – mondja egyszerűen.

Laszán elmúlik a nyár. Sokan sokfelé jártak, bebarangoltak talán a fél világot, talán kirándultak is, túráztak, vagy éppen a vízben voltak. Valakinek talán nyári

munka is akadt.

Jó néhány pedagógussal és hitoktatóval találkozhattam a nyár elején és közepén, akik szinte kóvályogtak a fáradtságtól, a sok munkától, írnivalótól, elintézésre váró dolgoktól. Alig várták már, hogy hátat fordíthassanak a tanévnek – nekik a vakáció mindig később kezdődik, és korábban fejeződik be, mint a diákoknak.

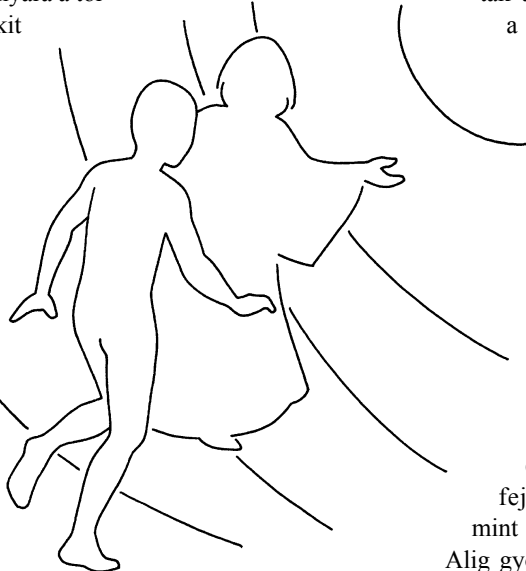
Alig győzik kivárni a nyarat. A nyarat, amikor

aztán másfajta rohanás kezdődik, egyik programtól futunk a másikig. El kell intézni, amire eddig nem jutott idő, el kell utazni, hogy megláthassuk, amit eddig csak könyvekből ismertünk. Hajt az idő, mert hamar vége lesz a nyárnak, s nem jut idő a pihenésre...

Persze nem csak ők vannak így. Vagyunk így sokan mások, nem ritkán még papok, szerzetesek is. Elsodor valami, nem is tudjuk talán, hogy mi: fölvesz, föl szállunk, együtt rohanunk, majd kiszállunk...

Vajon képesek vagyunk-e arra, hogy valóban kiszálljunk, majd leüljünk nyugodtan, s megvárjuk, hogy utolérjen minket is a lelkünk?

Korzenszky Richárd OSB
Üzenőfüzet című könyvéből

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség kiadványa

Internetes elérhetőségünk: szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe: Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@anet.hu

Kiadja: A Szent Anna Egyházközség Plébánia Hivatala

Felelős kiadó: Rónaszéki Gábor

Felelős szerkesztő: Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda: Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta